

maa aflægge Regnskab for de Tilskud, de i øvrigt faar fra Statskassen. Jeg vilde ogsaa finde det rigtigt, at Foreningerne aflagde Regnskab for de Beløb, de faar tildelt af Landbrugslotteriets Overskud. Ogsaa det skal jeg tillade mig at rette en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister om.

Under Nr. 66 i Betænkningen er det omtalt, at der har været et Samraad vedrørende Opførelsen af en ny Museumsbygning ved „Dansk Landbrugsmuseum“ i Lyngby. Der staar: „Ved Samraad er forhandlet om Bevillingen“. Den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) omtalte Bevillingen lidt. Paa Finanslovsforslaget er der opført som anden Del af en toaarig Bevilling paa 60,000 Kr. et Beløb af 30,000 Kr. hertil. I Fjor var første Del af Bevillingen opført paa Finanslovsforslaget, men denne første Del blev ikke anvendt, fordi Forudsætningerne for den ikke er blevet opfyldt. Hele Beløbet vil derfor nu blive anvendt i Aar. Det, der var Tale om, da Bevillingen søgtes i Fjor, var, at der ude paa Højskolens Grund skulde opføres en ny Museumsbygning, der vilde komme til at ligge paa en rigtig god Plads bag la Cours Statue. Mellem Bestyrelsen for Landbrugsmuseet og Bestyrelsen for Grundtvigs Højskole, navnlig repræsenteret af et af dens Medlemmer, forhenværende Folketingsmand Dinesen, var der ført Forhandlinger om Sagen og oprettet en Kontrakt, hvorefter Landbrugsmuseet skulde leje det paagældende Areal for 50 Aar — om at købe det var der ikke Tale —, og det var yderligere bestemt i Kontrakten, hvordan der skulde forholdes efter de 50 Aars Udløb, idet Landbrugsministeren og Kultusministeren da skulde afgøre, hvorvidt Lejemaalet skulde fortsættes. Vi vidste i Grunden ikke bedre, end at den Sag var bragt i fuldstændig Orden. Men saa mødte den til sidst Modstand hos Bestyrelsen for Grundtvigs Højskole, eller rettere sagt: de to Medlemmer, der var i Bestyrelsen foruden Dinesen, vilde til syvende og sidst ikke tiltræde den Plan, man mente at være blevet enig om, og derfor maatte Sagen opgives. Imidlertid var der da kommet Planer frem om at købe Virumgaards Jorder og drage dem ind under Forsøgsstationen. De har hidtil været forpagtede af Staten og brugte til Forsøg. Nu blev der altsaa Tale om Køb af Virumgaard, og dette Køb fandt Sted. Landbrugsmuseets Bestyrelse saa med Tilfredshed paa dette og greb Lejligheden til at søge at faa Museumsbygningen flyttet over paa Statens Grund paa Virumgaard, lige ved Landevejen. Det er det, vi nu

staar overfor. Landbrugsmuseets Bestyrelse mener, at det i alle Henseender er bedre at have Museet der end paa den anden Plads. Det er jo her Statens Grund, man bygger paa, og i Virkeligheden vil Museet kunne komme til at ligge lige saa godt der som paa det andet Sted. Nu at tage Forhandlingerne op igen med Bestyrelsen for Grundtvigs Højskole om at faa Museet lagt paa den oprindelige Plads anser jeg i Virkeligheden for ganske udelukket. Jeg har haft Lejlighed til at veksle et Par Ord med det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup), der er Medlem af Grundtvigs Højskoles Bestyrelse, og han siger ogsaa, at der kan ikke være Tale om at flytte Museet op til den Plads, man oprindeligt havde tænkt sig. Og jeg kan ikke skønne, at der er noget andet Sted, der egner sig til Formaalet. Jeg tror derfor, at man helst maa opgave denne Tanke. Men naar man nu skal flytte over paa Virumgaards Grund, kan man vanskeligt i det lange Løb blive ved at bevare den gamle Bygning, der ligger derude. Det vil vistnok blive nødvendigt at forøge Bevillingen noget. Thi naar hele Museet skal flyttes, vil det neppe kunne rummes i den Bygning, som der er søgt Bevilling til. Der ligger derude en gammel Bygning, hvori en væsentlig Del af Museet nu er installeret. Den blev opført til Brug for Udstillingen i København i 1888, derefter købt af Forstander la Cour og flyttet til Lyngby til Brug for Landbrugsmuseet. Men naar en saadan Bygning, der blev opført til interimistisk Brug for en Udstilling, har staaet en 26—27 Aar derude, er den i den Grad brøstfældig, at der ikke vil kunne være Tale om at bruge den synderlig længe. Jeg har henvendt mig til Bestyreren for Museet derude, Statskonsulent K. Hansen, og faaet en Skrivelse fra ham, hvorefter jeg maaske maa have Lov til at oplæse nogle Sætninger vedrørende denne gamle Bygning. Det hedder: „I Betragtning af den gamle Museumsbygningens stærkt tiltagende Svaghed vilde det være meget betænkeligt for Museet, naar dette ikke saa at sige var tvunget dertil, at paatage sig Pligten til den store og brøstfældige Bygningens Vedligeholdelse. For kun et Aar siden blev hele Tagfladen særdeles omhyggeligt eftergaaet med Tjæring, Stopning og Lapning (det viste sig nemlig i Fjor umuligt at gaa Vinteren i Møde uden et saadant Eftersyn); men desuagtet har Regnen aldrig strømmet saaledes igennem som i Sommer og i dette Efteraar; Grunden er jo navnlig, at Underlaget (Tømmer og Tagbræder) efterhaanden raadner og giver ujævnt efter for Vind-